

KURJER WILEŃSKI

Nowogródzki, Grodzieński, Suwalski, Poleski i Wołyński

JÓZEF PIŁSUDSKI

„Sprawa wileńska”

...Sprawa wileńska w znaczeniu politycznym otwarta została przeze mnie w kwietniu 1919 r., gdy mianem dał Wilno jako Naczelny Wódz. Wilno zostało zdobyte orężem. Otworzyłem w tej sprawie również i pracę polityczną, kierując się w niej zawsze zasadami lojalnymi.

Przed wymarszem na Wilno zwróciłem się do pana Paderewskiego i przeprowadziłem z nim kilka konferencji, uprzedzając o marszu na Wilno przed jego wyjazdem do Paryża, gdzie się wówczas rozstrzygały losy nie tylko Polski. Pan Paderewski jechał na Kongres Wersalski. Z panem Paderewskim byliśmy zgodni pod jednym względem — pod względem przeszkód, jakie na drodze spotkamy. Przeszkody te tkwią w poglądach świata, który jest przeciw nam. Pojęcia świata bowiem układane były na podstawie niedawnej przeszłości, przeszłości, która była przeciwko nam i która mówiła językiem oficjalnym, że przekroczenie Bugu — to aneksja. Z powodu tej właśnie przeszłości utrudniającym momentem były zobowiązania wobec Rosji, które miały wielkie znaczenie z tytułu przymierza i dzięki wspólnym z Rosją trudom, poniesionym w wielkiej wojnie. Pod tym względem byliśmy z p. Paderewskim zgodni. Natomiast co do środków zwyciężenia lub obejścia trudności byliśmy rozbieżni. Ja kładłem nacisk na siłę stworzenia faktów dokonanych. Zwracało wówczas uwagę, że w niektórych częściach dawnej Rosji istnieje fakt dokonany, skutecznym rozbieżnością tam przedstawiciele wielkich mocarstw. Tak było wówczas w Kijowie.

Paderewski sądził inaczej. Zdawało mu się, że jeżeli pozyska poparcie Ameryki, która przez Wilsona miała istotnie wpływ na myśl europejską, to rzeczy mogłyby wziąć taki obrót, że udałoby się uzyskać zgodę na stworzenie stanów zjednoczonych wschodniej Europy. Paderewski już nawet

dzielił ziemie poza Bugiem na stany. Ja twierdziłem, że iść tą drogą wydaje mi się niemożliwe. Zasadę federacji nie da się zastosować na tych ziemiach. Przychodzimy wszak z bronią, co jest sprzeczne z zasadami federacji. Zresztą nie widziałem tutaj tych, którzyby do tej federacji chcieli przystąpić. Przysłowie mówi: „że w tym jest ambaras, żeby dwoje chciało naraz”, a mianowicie — nie chciałem, aby Polskę federować z tą stroną, która się od nas, jako federant, odwróciła. Ja stałem się wytyczną miałem — stworzenie faktów dokonanych, aby później otrzymać uznanie de jure. — Miałem zatem zamiar natychmiast po zdobyciu Wilna stworzyć rząd oparty na wojsku, dowodzonym przeze mnie. Przyszedłem do Wilna. Nie udało mi

się tego zrobić. Bano się tego więcej, niż ja i Paderewski. Bano się stworzenia rządu, jak swego własnego cienia.

Drugą rzeczą, jaką zrobiłem, to było odezwanie się do społeczeństwa. Odezwano ta jest znana. Dawałem w niej gwarancję, że o losie tej ziemi decydować będą jej mieszkańcy. Zastanowiłem się, jak tę odezwę zatytułować: „Do Wilna”, czy „Do Wilnian” — czy do kogo wreszcie? Trudno było znaleźć wyrazny tytuł. Nie mogłem jednak użyć tytułów oficjalnych — „Do siewiercz-zapadnawo kraja”, „Do Litwy”, „Do Polski”. Wpadło mi w tym czasie myśl obudzenia tradycji tej ziemi. Tradycję, wprowadzić zwalczaną, ale niewątpliwie istniejącą. Tradycją tą było niewątpliwie istnienie za czasów Rzeczypospolitej Wielkiego Księ-

stwa Litewsk. Była to forma, wspominała panowanie Rzeczypospolitej na tych ziemiach. Każdy tę tradycję musi szanować, dlatego też odezwę zatytułowałem: „Do mieszkańców Wielkiego Księstwa Litewskiego”. — Ale wówczas nigdy nie byłbym przypuszczał, że znajdzie się tytuł w Polsce, którzy mają tę tradycję w pogardzie.

Stworzyłem stan dokonany i wów czas z relacji ogólnej, z relacji p. Paderewskiego dowiedziałem się, że odezwę moja zrobiła mu na terenie światła wym dobrze. Od tego czasu bowiem można było mówić ze światłem o tym kraju, w którym się urodziłem...

..Wtenczas, w r. 1920, wypadły niepowodzenia wojenne. Praca się urwała. Jednocześnie z niepowodzeniami wojennymi szły też niepowodzenia polityczne. Gdy doradzano nam ugody ze stroną przeciwną, wysuwano w Spau ograniczenia terytorialne, przy których nie tylko Wilno, ale i Brześć musiałyby być odstąpione. Zapadła nawet poza nami decyzja, oddająca Wilno Litwie. Z tymi decyzjami miałem do czynienia przy mojej nowej pracy. Trzeba było stworzyć nowe fakty dokonane. Natenczas przysłał akcja generała Żeligowskiego, który działał pod moim dowództwem i z mojego wyraźnego polecenia. Mogę to śmiało powiedzieć, gdyż wychodząc z Belwederu, powiedziałem to wyraźnie przedstawicielom wielkich mocarstw, nie chcąc, aby sprawa ta w ich opinii szkodziła gen. Żeligowskiemu. Stworzyłem więc nowy fakt dokonany, ale i nowy stan posiadania na innych warunkach. Inwazja bolszewicka zakończyła się wielką klęską. Armia bolszewicka była tak rozbita, że nie miałem żadnych przeszkód wojskowych, abym mógł sięgnąć, gdziebym chciał, na całym prawie froncie. Ale zostałem zatrzymany wówczas w pochodzie przez brak siły moralnej w społeczeństwie. Zaczęły się więc pertraktacje w Rydze. W trak-

tacie ryskim mamy już Wilno i ziemię wileńską wyodrębnione...

...Biorąc stosunkowo nikły udział w kierownictwie nawa państwową, w sprawie wileńskiej żądałem od każdego rządu, aby pracując w tej kwestii, szedł w zgodzie ze mną. Wszystkie rządy w sprawie tej ze mną współdziałały. Sprawa ta zakończyła się wreszcie uznaniem granic wschodnich za rządów Sikorskiego. Przez cały czas sprawy wileńskiej starałem się stworzyć primo — fakty dokonane, zmierzające do związania tej ziemi z Polską, secundo — przewyciężyć po głąd całego świata, wiążącego ten kraj z Rosją. Powtarzam jeszcze raz, że świat był przeciwko wam. Świat był przeciwko mnie. Świat miał wyrobione pojęcie o Rosji i nie chciał wznowienia świątecznych tradycji Polski, które szły przeciwko Rosji.

Ale były przeszkody i z innej strony. Naszego ministra spraw zagranicznych, który poruszał sprawę wileńską, mogłem z góry ostrzec, co go spotka, a więc przede wszystkim, że nadejdą zaraz depesze od naszych posłów za granicą, że sprawa jest niebezpieczna, a moment nieodpowiedni. W opinii wewnętrznej zaś nasz minister, który tę sprawę chciał poruszyć, był co najmniej głupim, jeżeli nie zdracą. Każdy więc minister bał się tej sprawy. Nie tyle może lekając się upadku, ile unikając nieznośnego krzyku i hałasu o zdradzie narodowej. To samo spotkało p. Skrzyńskiego, kiedy do tej sprawy przystąpił. Ten się jednak zastraszyć nie dał. Jeżeli panowie w Wilnie sądzicie, że wy nie braliście w tym udziału, to się mylicie. To są te dwa cienie. Wewnętrzny i zewnętrzny, które zawsze towarzyszyły sprawie wileńskiej...

(Z wykładu wygłoszonego przez Marszałka JÓZEF PIŁSUDSKIEGO w Wilnie, w sali teatru na Pohulance w dniu 24-go sierpnia 1923 r.).

Pod groźbą zbrojeń

Włochy ponawiają żądania kolonialne wobec Francji

RZYM, (Pat). Na posiedzeniu senatu przyjęto projekt odpowiedzi na ostatnią mowę tronu króla. Odpowiedź przedstawiona przez referenta sen. Bevilona, porusza m. in. stosunki z Francją i przypomina, że Mussolini sprezywał pretensje kolonialne

wobec Francji, którymi są: Suez, Tunis i Dżibuti. Pierwsza odpowiedź Francji była negatywna.

Jeżeli stanowisko to nie ulegnie zmianie, postępowanie Włoch będzie zgodna z wytycznymi, sformułowa-

nymi już przez Mussoliniego. Italia w oczekiwaniu na uzyskanie satysfakcji do której ma prawo, odmawia złożenia podpisu pod jakimkolwiek zobowiązaniem międzynarodowym ograniczającym zbrojenia.

Porozumienie brytyjsko-tureckie

dotyczy kwestii strategiczno-morskich

LONDYN, (Pat). — Szef opozycji poseł Attlee zainterpelował w Izbie Gmin premiera Chamberlaina na temat sytuacji międzynarodowej. Premier, zaznaczając, że nie jest w stanie złożyć żadnej specjalnej deklaracji, oświadczył jedynie, że rząd brytyjski prowadzi ściśle konsultacje z innymi zainteresowanymi rządami, a w ich sprawie również z rządem sowieckim.

Premier podkreślił, że w chwili obecnej nie może nic dorzucić do e-nuncjacji, złożonej przez niego w imieniu rządu w toku debaty dn. 13 kwiet-

nia. Pragnąłby jednak skorzystać z tej okazji, aby poinformować izbę o wielkim zadowoleniu, z jakim rząd JKM. powitał inicjatywę Roosevelta.

Do powyższych słów premiera od rzucić należy, że podobno rokowania brytyjsko-tureckie zostały prawie już ukończone, a rezultat tych rozmów jest najzupełniej pozytywny, o ile chodzi o brytyjski punkt widzenia. — Jednakże rząd turecki ze względu na charakter wyniku tych rokowań, które doprowadziły do pewnych określonych porozumień strategiczno-mor-

skich, nie życzy sobie ich ujawnienia i dlatego rezultaty rozmów brytyjsko-tureckich nie będą przez W. Brytanię ogłaszane w sposób podobny do porozumień politycznych, zawartych z Polską, względnie do jednostronnej gwarancji udzielonej przez W. Brytanię Grecji i Rumunii. Według opinii brytyjskich kół miarodajnych, treść układu brytyjsko-tureckiego, dotycząca w pierwszym rzędzie Dardaneli, nie będzie ogłoszona.

Na zapytanie, czy Wielka Brytania powzięła zobowiązania udzielenia pomocy Holandii, Szwajcarii i Danii, w razie gdyby te kraje zostały zaatakowane, premier Chamberlain oświadczył w Izbie Gmin, iż rząd brytyjski nie ma żadnych specjalnych zobowiązań wobec tych krajów, ale uważa za zbyt wysokie naleganie na znaczenie, jakie rząd brytyjski przywiązuje do zachowania ich niepodległości.

W pobliżu Gibraltaru

gromadzą się wojska włoskie

MADRYT, (Pat). Cała dywizja „Littorio” została zgromadzona w Alicante, skąd na podobno odpłynąć wkrótce do Włoch. Inne formacje włoskie, czarne, zielone i czerwone strzał” skoncentrowane zostały w Almansa, Alicante, Almeria i Albacete. Najwyższe dowództwo po-

zostaje w Llograno.

GIBRALTAR, (Pat). Reuter donosi, iż oddziały wojsk hiszpańskich, które brały udział w rewii wojsk gen. Franco w Sewilli, obecnie powracają do Lana i do San Roque w pobliżu Gibraltaru. Dwie szkoły w Lanos zostały zamienione na koszary.

Wojska marokańskie w Tangerze

RABAT, (Pat). Havas donosi, iż według wiadomości z Tangeru i sąsiadującej z nim strefy, z Hiszpanii przez Tetuan, Ceutę i Larache na-

plywają wojska marokańskie. Dotychczas nie wiadomo, czy oddziały te zostaną zdemobilizowane.

50 okrętów

francuskich i angielskich na wodach egipskich

KAIR, (Pat). Niemieckie biuro informacyjne donosi: Według twierdzeń prasy tutejszej, w najbliższym czasie oczekiwane jest przybycie na

wody egipskie 50 francuskich i brytyjskich okrętów wojennych, celem odbycia ćwiczeń.

Okręty niemieckie

wyruszyły na wody hiszpańskie

BERLIN, (Pat). Niemieckie porty wojenne Wilhelmshafen i Kilonię opuściły poszczególne jednostki niemieckiej marynarki wojennej. Po połączeniu się na morzu Północnym eskadra niemiecka w sile 2 krążowników, 2 dywizjonów torpedowców i 3 dywizjonów łodzi podwodnych uda się na wody hiszpańskie. Okręty niemieckie w czasie podróży odwie-

dzą w czasie od 27 kwietnia do 1 maja południową Hiszpanię — Kadyks, Algeciras i Malagę. W Marokko hiszpańskim Ceutę a następnie Tanger. W czasie od 6 do 10 maja flota niemiecka zawisnąć będzie do północno-hiszpańskich portów — El Ferrol, do zatoki Arosa, Pontevedra i Vigo. Okręty niemieckie odwiedzą również i Lizbonę.

Nowy incydent węgiersko-słowacki

BRATYSŁAWA, (Pat). Ogłoszono tu, że w sobotę wieczorem dwóch żołnierzy węgierskich przekroczyło granicę wschodnią Słowacji pod Ubrez. Żołnierze ci nie zatrzymali się na we-

zwanie straży granicznej słowackiej i zostali ostrzelani. Obaj odnieśli rany i zmarli w szpitalu w Michałowcach. Pochowano ich z należnymi honorami wojskowymi.

Własna obsługa telefoniczna z Warszawy

Bułgaria przystąpi do ententy bałkańskiej za cenę ustępstw terytorialnych

Według wiadomości otrzymanych z Białogrodu, urzędowo dotychczas nie potwierdzonych państwa ententy bałkańskiej: Jugosławia, Rumunia, Grecja i Turcja, doszły do porozumienia, na mocy którego ofiarowują Bułgarii zwrot pewnych terytoriów w zamian za przystąpienie Bułgarii do ententy bałkańskiej.

Jugosławia gotowa jest oddać Bułgarii kawałek Macedonii z ludnością 20.000, Rumunia — 7 wsi w Dobrudży, Turcja — kilka gmin w okolicy Adrianopola, Grecja — wolną strefę w porcie Saloniki.

„Głos Niezależnych“

Dziś ukaże się w Warszawie nowe czasopismo „Głos Niezależnych“ pod kierownictwem b. premiera Jędrzeja Moraczewskiego. W pierwszym numerze ma być zamieszczony artykuł pos. gen. Żeligowskiego.

Doc. Cywiński zwróci się z prośbą o łaskę

Wobec uprąmowocnienia się wyroków głośnych procesów doc. Stanisława Cywińskiego i mec. Wacława Szumańskiego, jak słycać, skierowane być mają do kancelarii cywilnej Pana Prezydenta R. P. podania o ulaskawienie.

Ustawa o ratyfikacji układu polsko-litewskiego

Wczoraj w Dzienniku Ustaw ogłoszono ustawę o ratyfikacji układu handlowego między Polską i Litwą.

Jedna lista wyborcza w pow. rówieńskim

W pow. rówieńskim odbyły się wczoraj ostatniego tygodnia wybory do rad gminnych.

W większości gmin zgłoszono tylko jedną wspólną listę, na której znaleźli się razem kandydaci: Polacy, Czesi, Ukraińcy i Żydzi. Polacy w większości rad zwiększyli swój stan posiadania.

Sowiecka bawełna do Polski

Wczoraj wyjechała do Rosji Sów. z Łodzi delegacja przemysłowców, polskich dla sfinalizowania umowy o dostawie bawełny sowieckiej dla Polski. Na czele delegacji stoi dyr. Izby P-Handl. Bajfer.

Zmiana granic województw

Jak słycać, pow. włodzimierski, woj. wołyńskiego ma być przydzielony do woj. lubelskiego.

W drugą bolesną rocznicę śmierci

Prof. Dr. Tadeusza Wąsowskiego

Dyrektora Kliniki Otoraryngologicznej U. S. B. w Wilnie, odbędzie się dnia 20 kwietnia b. r. w kościele O. O. Bonifratrów o godz. 8 nabożeństwo żałobne za spokój Jego duszy — o czym życzliwych pamięć Zmarłego powiadomiamy
Żona, i córeczka

85 zł. za 100

Wartość depozytowa pożyczki przeciwlotn.

WARSZAWA, (PAT). — Jak się dowiadujemy z Ministerstwa Skarbu, obligacje Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej nie mogą być przyjmowane przez władze, urzędy, przedsiębiorstwa i zakłady państwowe, jako wadła przy przetargach oraz jako kaucje na zabezpieczenie wszelkiego rodzaju umów o raz zaliczek, wypłacanych na dostawy i roboty rządowe, jak również na za zabezpieczenie udzielonych przez skarb państwa kredytów akcyzowych, celnych i transportowych.

Ostatnio Ministerstwo Skarbu ustaliło wartość depozytową, (wadliwą

i kaucyjną) obligacji 5-procentowej Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej na zł. 85 za 100 zł. wartości imiennej.

Do czasu wydania subskrybentom oryginalnych obligacji 5-procentowej Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej, po kwitowania na wpłatę całkowitej na leżności z tytułu zadeklarowanej subskrypcji (t. zw. pokwitowania subskrypcyjne) mogą być zastępczo przyjmowane na kaucje i wadła według tej samej wartości depozytywnej, co i oryginalne obligacje, tj. zł 85 i 100 zł. wartości imiennej.

Przemówienia stron

W procesie grupy Dembińskiego

Wczoraj w sprawie d-ra Henryka Dembińskiego i współoskarżonych rozpoczęły się przemówienia stron.

Prokurator na początku swego przemówienia podkreślił, że na ławie oskarżonych siedzą ludzie wybitnie inteligentni, którzy jednak zdolności swoje skierowali nie na właściwe tory. Oskarżyciel cytuje szereg ustępów z artykułów zamieszczonych w „Poproście“ i „Karcie“, dopatrując się w ich treści gloryfikowania ustroju sowieckiego.

Prokurator szczególną wagę przywiązuje do wystąpienia Dembińskiego na Zjeździe Kultury we Lwowie, gdzie Dembiński nazwał Wilno w przemówieniu powitalnym, stolicą Zachodniej Białorusi, a Lwów stolicą Ukrainy Zachodniej.

Prokurator uważa, że oskarżeni prowadzili działalność wyrotową i

wnosi o zastosowanie artykułu 97 K. K.

Z obrońców pierwsza przemawiała p. Zasztowt Sukiennicka. Uważa ona, że obecnie w obliczu ważnych wydarzeń politycznych sprawa „grupy Dembińskiego“ jest stosunkowo błaża i poszła w zapomnienie u społeczeństwa. Należy odróżnić cel od hasła. Oskarżeni chcieli widzieć Polskę demokratyczną, lecz nigdy radziecką.

Ukazało się 17 numerów „Poproście“. Władze mogły konfiskować i wytaczać procesy za każdą poszczególne konfiskację, lecz tego nie zrobiły. „Poproście“ przestało wychodzić w połowie 1936 r. i dopiero w czerwcu 1937 r. wszczęto dochodzenie

Adw. Sukiennicka podkreśliła, że oskarżeni, zamieszczając artykuły nie używali pseudonimów, nie kryli się. Wnosi o wyrok uniewinniający.

Wynik konkursu

Sąd zakupił 6 projektów pomnika Marszałka Piłsudskiego. — Ostateczny projekt zostanie wykonany na osobne zamówienie

Pod przewodnictwem gen. broni Kazimierza Sosnkowskiego, przewodniczącego Wydziału Wykonawczego Naczelnego Komitetu Uczenia Pamięci Marszałka Józefa Piłsudskiego, odbyło się w Wilnie posiedzenie sądu konkursowego projektów na pomnik Marszałka Józefa Piłsudskiego w Wilnie.

Na konkurs nadesłano 54 projekty. Prace wystawione zostały w Pawilonie Targów Północnych, gdzie również odbyły się posiedzenia sądu konkursowego.

Po dłuższej eliminacji, zgodnie z warunkami konkursu, jury zdecydowało zakupić za kwotę 5.000 zł projekt opatrzonego godłem „Praca“ za sumę 3.000 zł projekt opatrzonego godłem „Wyzwolenie“, równorzędne za-

kupy po 2.000 zł przyznano projektom oznaczonym godłem „Broń“, „Zulów“, „Jasińczyk“ i „Antokol“.

Po otwarciu kopert okazało się, że autorami nagrodzonych projektów są: godło „Praca“ — Janina REICHERT ze Lwowa przy współpracy Fryderyka TOTHA i inż. arch. Krystyny TOŁŁOCZKÓWNY, godło „Wyzwolenie“ — Stanisław POPLAWSKI z Krakowa, godło „Broń“ — DANKO Konstanty i KOWALIK Wacław z Warszawy, godło „Zulów“ — Stanisław HORNO - POPLAWSKI z Wilna, godło „Jasińczyk“ i „Antokol“ — Zygmunt JABLONSKI z Warszawy przy współpracy inż. arch. Eugeniusza SZPARJOWSKIEGO.

Jury żadnego z nadesłanych projektów nie zakwalifikowało do wykonania i wyraziło opinię, że opracowa-

nie ostatecznego projektu na pomnik winno nastąpić w drodze zamówienia prac u kilku artystów rzeźbiarzy.

Dla opracowania warunków zamówienia, jak również dla wyboru artystów, którzy będą zaproszeni do opracowania projektów, powołana została komisja w składzie: prof. Kotarbiński z Warszawy, dziekan Wydz. Sztuk Pięknych U. S. B., L. Ślędziński, prof. M. Morełowski, konserwator W. Kleszkowski i inż. St. Bukowski. Uchwały komisji zostaną przedłożone do zatwierdzenia Wojewódzkiemu Komitetowi Uczenia Pamięci Marszałka Józefa Piłsudskiego.

Dziś o godz. 12 nastąpi uroczyste otwarcie wystawy projektów na pomnik Marszałka Józefa Piłsudskiego w Wilnie.

Prezydent Roosevelt zwołał konferencję gospodarczą dla omówienia zarządzeń na wypadek wojny

WASZYNGTON, (PAT). Prezydent Roosevelt zwołał konferencję ministrów i ekspertów finansów i gospodarczych na której omawiane były zarządzenia, jakie musiały być wydane w wypadku rozpoczęcia kroków wojennych.

W konferencji brał udział sekre-

tarz skarbu Morgenthau, sekretarz rolnictwa Wallace, prezes Federal Reserve Board Eccles, prezes „Reconstruction Finance Corp“ Jesse Jones, członek Security and Exchange Commission Jerome Frank i podsekretarz skarbu John W. Hanes.

W toku obrad ustalono, że wpro-

wadzona zostanie kontrola giełd amerykańskich, mająca na celu regulowanie ruchu cen i hamowanie zbyt gwałtownych skoków, a gdyby wahała się nadmierne i zagrażały gospodarce Stanów Zjednoczonych, giełdy miałyby ulec zamknięciu.

„Węgry posiadają uroczyste zapewnienie...“

BUDAPESZT, (PAT). — „Pester Lloyd“, omawiając reakcję prasy światowej na orędzie prezydenta Roosevelta, pisze m. in.: „Wśród państw, dla których Roosevelt zażądał gwarancji Włoch i Niemiec, znajdują się również Węgry. Pragniemy stwierdzić, że Węgry w wyniku swej polityki szerzej przyjaźni wobec mocarstw ości po trafiły bardziej skutecznie zabezpieczyć swą sytuację niż to byłoby moż-

liwe przy użyciu jakichkolwiek innych metod. Węgry osiągnęły przez to wzmocnienie swej pozycji oraz powiększyły swoje terytorium. Również współpraca gospodarcza z tymi państwami przynosi dobre owoce. Węgry posiadają uroczyste zapewnienie kanclerza Hitlera, który stwierdził nienaruszalność granicy niemiecko-węgierskiej.“

Kronika telegraficzna

— We francuskiej koncepcji w Szanghaju znaleziono zwłoki Wang-Hsien, jednego z członków zarządu municypalności. Zbrodnia została popełniona na tle politycznym. Wang-Hsien był znany ze swych sympatyj projapońskich.

— Montagu Norman został ponownie obrany gubernatorem banku angielskiego. Jednocześnie wicegubernatorem tego banku został ponownie obrany Basil G. Catterns.

— Ambasador sowiecki w Londynie Majski, odleciał we wtorek przed południem samolotem do Moskwy.

— Rząd Rzeszy ogłosił dwa dekrety w sprawie uzupełnienia składu Reichstagu po ślami niemieckimi z obszarów protektoratu Czech i Moraw oraz Kraju Klajpedzkiego.

— Departament Stanu w Waszyngtonie otrzymał również od rządu Haiti telegram, podkreślający solidarność z oświadczeniem prezydenta Roosevelta. Jedynym państwem amerykańskim, które nie przyłączyło się do orędzia jest zatym Honduras.

— Księżę i księżna Kento odlecieli do Paryża, gdzie zabawią 2 dni.

— „News Chronicle“ miał odwołać z

Berlina swego drugiego przedstawiciela Colvina.

— Państwowe szkoły elementarne i szkoły prywatne w Madrycie zostały w poniedziałek zamknięte na mocy zarządzenia rządowego. Ponowne otwarcie ich ma nastąpić po przeprowadzeniu reorganizacji, obejmującej m. in. weryfikację kadry nauczycielskiej.

— Na jednej z ruchliwych ulic rzymskich zderzyły się dwa tramwaje, przy czym 16 osób zostało rannych.

M. n. Gafencu w Berlinie

BERLIN, (PAT). — Minister spraw zagranicznych Rumunii Gafencu przy był wczoraj na trzydniowy pobyt do Berlina. Na dworcu powitał go m. in. minister spraw zagr. Rzeszy Ribbentrop.

Zakaz przelotów nad Berlinem

BERLIN, (PAT). Niemieckie biuro informacyjne ogłosiło następujący komunikat:

Przestrzeń nad obszarem miejskim wielkiego Berlina zostaje na czas od godz. 19 dnia 19 kwietnia rb do godz. 20 dnia 20 kwietnia rb. zamknięta dla wszelkich środków komunikacji lotniczej. Przyłot na lotnisko Berlin - Tempelhof dozwolony jest dla samolotów komunikacyjnych tylko od strony południowej. Zakaz przelotów będzie zapewniony przy pomocy broni.

Pierwszy dzień mistrzostw bokserskich Europy

DUBLIN, (PAT). — We wtorek wieczorem rozpoczęły się w Dublinie rozgrywki bokserskie o mistrzostwo Europy. Do rozkrywek stanęło 11 państw.

Pierwszego dnia walczyło czterech Polaków, odnosząc dwa zwycięstwa i ponosząc dwie porażki. Wyniki przedstawiają się następująco:

W wadze muszej Jasiński przegrał na punkty z Włochem Nardecchia.

W wadze koguciej Sobkowiak przegrał na punkty z Włochem Sergio

Na Zamku

WARSZAWA, (PAT). — Pan Prezydent Rzplitej przyjął wczoraj w obecności P. Marszałka Śmigłego-Rydza P. Prezesa Rady Ministrów gen. Sławoja Składkowskiego, wicepremiera inż. Eugeniusza Kwiatkowskiego, którzy referowali o bieżących pracach rządu

Gen. Laidoner u r. Prezydenta RP

WARSZAWA, (PAT). — We wtorek t. j. w pierwszym dniu pobytu w Warszawie gen. Laidoner złożył wizytę oficjalną u Generalnego Inspektora Sił Zbrojnych, Prezesa Rady Ministrów, Min. Spraw Ojskowych, Min. Spraw Zagr. i Szefa Sztabu Głównego.

Później gen. Laidoner przyjął go stał na audyencji przez Pana Prezydenta Rzplitej w obecności Marszałka Smigłego-Rydza

Węgierscy mężowie stanu w Rzymie

RZYM, (PAT). Węgierski premier Teleki i min. spr. zagr. Csaky przybyli wraz z towarzyszącymi im osobami we wtorek o godz. 8.20 rano do Rzymu.

Na dworcu przybył powitał Mussolini w otoczeniu min. Ciano.

W południe węgierscy mężowie stanu przyjeździ byli na audyencji w pałacu kwirynalskim przez króla, który zatrzymał ich na śniadaniu.

Sprawa zajścia na politechnice gdańskiej

WARSZAWA, (PAT). — W wyniku obrad komisji polsko-gdańskiej powołanej do likwidacji zajść na Politechnice Gdańskiej ustalono, że na uczelni tej zostaną przywrócone normalne stosunki oraz, że z powodu tych zajść studenci polscy nie poniosą żadnego uszczerbku na studiach. Po czątek semestru letniego wyznaczony pierwotnie na dzień 17 kwietnia 39 r. przelożono na dzień 24 kwietnia 39 r.

Znaczenie wyprawy wileńskiej

MARSZAŁEK EDWARD SMIGŁY-RYDZ.

nego uderzenia na Wilno, zanim walki o Lidę i Baranowicze przesuną front dalej ku wschodowi.

Dla takiej wyprawy nadawała się przede wszystkim kawaleria, ponieważ mogła niespostrzeżonym i szybkim ruchem dojść do miasta i zająć je przez zaskoczenie. Przeciwnie, dla utrzymania w rękę miasta kawaleria się nie nadawała, do tego potrzebna była piechota.

Stąd powstało zestawienie sił potrzebnych do wyprawy. Kawaleria miała miasto zająć, a piechota wspomóc i utrzymać.

Na pozór proste rozwiązanie natrafiało na szereg trudności które musiały być przezwyciężone.

Wilno leżało na tyłach frontu bolszewickiego, Grodno w ręku Niemców. Wyprawa odbywała się z rejonu na zachód od Lidy, którą zajmowały wojska sowieckie. Wyprawa musiała wyruszyć zanim los walki zdecyduje o tym, czy uda się zdobyć Lidę. W razie niepowodzenia pod

Lidą wojska wysłane na Wilno były narażone na zupełne odcięcie.

Kawaleria nie była zorganizowana w wielkie jednostki. Tworzona w całym kraju i szwadronami rzucana na front w sposób dorywczy, nie miała możliwości ani czasu by należycie zorganizować się w pułki, a już przy padło jej do wykonania większe zadanie. Wyprawa wileńska miała być pierwszym większym działaniem naszej młodej i niewyrobionej jazdy. Poza tym brak było artylerii konnej, bez której każda samodzielna akcja kawalerii może być łatwo skazana na zagładę. Należy do tego dodać zły stan koni, fatalne braki w dostawie wyżywienia, furazhu i amunicji, a wreszcie brak środków łączności, by uwidocznić trudności które na wstępie musiały być pokonane.

W rezultacie w wyprawie wileńskiej wzięło udział 9 szwadronów kawalerii i tylko jeden pluton artylerii konnej, całość jako brygada pod dowództwem pułkownika Beliny Praż-

mowskiego. Wchodziły w to pułki 1 szwoleżerów, 4 i 11 ułanów oraz szwadron kujawski.

Piechota wyznaczona do wyprawy wileńskiej składała się z trzech batalionów 1 dywizji piechoty Leg. i dwóch baterii artylerii. Grupą piechoty dowodził obecny Wódz Naczelny.

Znany dobrze jest Wilnianom dalszy przebieg działań. Wiadome wszystkim te chwile gdy zjawyły się 19 kwietnia w uśpionym mieście pierwsze oddziały polskich ułanów i szwoleżerów. Walki trwające cały dzień. Przybycie wieczorem części piechoty po którą wysłano zdobyty w Wilnie pociąg. Coraz cięższe napięcie w dniu następnym i ostateczne zwycięstwo 21 kwietnia, pod dowództwem przybywającego z odsieczą generała Smigły Rydza.

Zdobycie Wilna, Lidy i Baranowicz, dało podstawy do dalszej ofensywy. Ta korzyść operacyjna była jednak małą w porównaniu z moralną podstawą którą narzucił przez to

PULKOWNIK BELINA-PRĄDMOWSKI.

Marszałek Piłsudski młodemu Państwu.

Było to jakby dodaniem skrzydeł młodemu orłowi, które jeszcze nie waży się samo z gniazda wylecieć Mieczysław Łubiński.

Japonia grozi Anglii i Francji

Zerwanie stosunków dyplomatycznych

BERLIN. (Obsl. sp.) Niemieckie Biuro Informacyjne, zwykle dobrze poinformowane o sprawach japońskich, podało dzisiaj znamienne oświadczenie japońskiego ministra spraw zagr. Itagaki, zawierające wyraźną groźbę pod adresem państw demokratycznych, a w pierwszym rzędzie Anglii i Francji.

Minister Itagaki oświadczył mianowicie, iż rozpoczęła ostatnio przez Chińczyków generalna kontrofenzywa pod Kantonem, prowadzona jest wyłącznie dzięki wydajnej pomocy Anglii i Francji, które zaopatrują armię Chang Kai Szeka w najnowocześniejszy sprzęt wojenny.

Minister Itagaki oświadczył dalej, iż jeżeli państwa demokratyczne nie zamierzają dalszej akcji wspierającej rząd Chang Kai Szeka przez udzielenie pożyczek i dostarczanie broni, Japonia zerwie z tymi państwami wszelkie stosunki dyplomatyczne

PARYŻ. (Obsl. sp.) Wczorajsza pop. prasa paryska, komentując znamienne oświadczenie ministra Itagaki, grożące wielkim konfliktem dyplomatycznym, wyciąga z niego daleko idące wnioski. Koła polityczne uważają to za dowód obaw solidarności Japonii z osi.

Następnie pisma paryskie podkre-

ślają i tę bardzo charakterystyczną okoliczność, że minister Itagaki, zupełnie pomijając milczeniem Rosję Sowiecką która nawet nie neguje, że udziela pomocy Chinom. „Paris Midi“ uważa, że wystąpienie ministra Itagaki, świadczy o tym, że wszystkie cztery państwa osi dynamicznej, szykują się do wspólnej akcji przeciwko pokojowej propozycji Roosevelta.

Należy zaznaczyć jeszcze jedną okoliczność, że przemówienie swoje Itagaki wygłosił po otrzymaniu w Tokio wiadomości o przegruceniu amerykańskiej atlantyckiej floty wojennej na wody oceanu Spokojnego.

Tajemnica gen. Franco

Mobilizacja czy demobilizacja

PARYŻ. (Obsl. sp.) Dzienniki paryskie wciąż donoszą o dalszej koncentracji wojsk generała Franco i brygad włoskich w hiszpańskim Marokku, na granicy Tangeru. Według ostatnich wiadomości obecnie na tym odcinku rozległego frontu ewentualnej wojny światowej skoncentrowano ponad 90 tysięcy żołnierzy.

Hiszpańska agencja telegraficzna,

nie dementuje samego faktu, stwierdza, że czynniki zagraniczne całkiem mylnie określają przesyłanie wojsk hiszpańskich do Marokka, jako mobilizację sił zbrojnych przeciwko państwu demokratycznemu. W rzeczywistości ostatnie ruchy wojsk hiszpańskich faktycznie oznaczają demobilizację...

Prasa paryska jakoś nieufnie od-

nosi się do tej demobilizacji, szczególnie gdy ostatnio w Almerii, Alicante i innych portach hiszpańskich skoncentrowano ponad 25 tysięcy żołnierzy włoskich.

Ostatnie depeche potwierdzają nieufność prasy paryskiej. Koncentracja wojsk włoskich i hiszpańskich z jednej strony, a brytyjskich i francuskich z drugiej trwa.

Co Hitler robi na granicy Jugosławii?

LONDYN. (Obsl. sp.) Niemieckie biuro prasowe podało, że kanclerz Hitler, po konferencjach w Monachium wyjechał na inspekcję garnizonów niemieckich w Austrii.

Dzienniki londyńskie twierdzą, że kanclerz Hitler udał się faktycznie na granicę Jugosławii, gdzie przebywał do tyłu, gdyż do dnia dzisiejszego do Berlina nie powrócił.

Tajemnicza inspekcja kanclerza Hitlera w pobliżu granicy Jugosławii, wywołała w Białogrodzie pewne zaniepokojenie.

Regent Jugosławii, książę Paweł odbył dziś specjalną naradę z premierem Cvetkoviczem. Oficjalnie ogłoszono, że premier informował księcia regenta o wyniku swych pertraktacji z przywódcą Chorwatów drem Macekem, w kołach politycznych utrzymują jednak, że na konferencji tej poruszono również sprawę tajemniczej wycieczki kanclerza Trzeciej Rzeszy do granic Jugosławii.

Doktorat h. c. Uniwersytetu J. P. dla króla Borysa

WARSZAWA. (Pat.) Senat akademicki Uniwersytetu Józefa Piłsudskiego w Warszawie uchwalił przez akklamację, na wniosek rady wydziału matematyczno - przyrodniczego, nadać J. K. M. Borysowi III, królowi Bułgarów, stopnia doktora honoris causa za zasługi naukowe.

Pakt neutralności Trzeciej Rzeszy z Sowietami?

Londyn. Berlińscy korespondenci „Daily Mail“ i „News Chronicle“ donoszą, iż kanclerz Hitler przygotowuje niezwykle sensacyjne i niespodziewane uderzenie dyplomatyczne.

Zamierza on podobno zawrzeć z Sowietami umowę o neutralności.

Oba państwa zobowiązały się do neutralności w wypadku, gdyby jedno z nich zostało uwikłane w wojnę.

Pośrednikiem między Berlinem a Moskwą ma być czeski generał Syrovy, posiadający jakoby bardzo dobre stosunki ze sztabem moskiewskim

jak również i z decydującymi czynnikami Niemiec. „Daily Mail“ zwraca uwagę na uderzający fakt, że gen. Syrovy jest specjalnie honorowany przez władze niemieckie w Czechach. Jest on niemal statym gościem przy stole protektora m.in. Neuratha.

Wszystkie ciasta udają się na maszku do pieczenia

Dawa

DR. WANDERA

PROSZKI

„Kogutek“

ZASTOSOWANIE: GRYPA, PRZEZIEBIENIE BÓLE GŁOWY, ZĘBÓW i t.p.

Kapłańskie erytmolityczne proszki w sm. korb. „KOGUTEK“ GASECKIEGO

W aptekach i ogólnodostępnych biurowcach w TORBYKACH

Książki nadesłane

St. Colonna-Walewski. Agnes. Powieść wyd. Hoesick. Warszawa.

Autor sensacyjnych wspomnień wojennych „Rdzawe Blaski“, zaskoczył czytelników drugą swoją powieścią Agnes, zaczerpniętą z zupełnie innej epoki i innego wymiaru. Rzecz dzieje się w Hiszpanii z czasów Hernaniego, grandów, kasztelów i rycerskich przygód. Agnes de Bernades wydana za księcia Sobrarbe, wysokiego dygnitarza, miłuje rycerza Rafaela i przez to ślubuje być mężową tylko przyjacielom! Na dworze Księżniczki jest medyk i astrologus Ibn Sephar, malarz nieczysty, który wnet zapalał żądzą do dziewiczej księżny, i pragnąc ją uśpić, otrul przez omyłkę. Całą treść książki wypełniają widzenia mistyczne zagrobowego życia, gwałtowne uczucia grandów i hidalgów. Koloryt epoki i charakter ówczesnych ludzi utrzymany bez zarzutu, opowieść niby wyczytana ze starego pergaminu ma swój styl cudowny i dość męczący. Zawiera pięk-

ne filozoficzne myśli, jednak pierwsza powieść autora przynosiła więcej wrażeń i realnych przeżyć wartych utrwalenia. Ta cała Agnes jest dość martwa i sztuczna.

Maria Kędziorzyna, Dziecka pulku. Lwów, Książnica Atlas.

Miała historia dla młodzieży, opisu jąca, jak to sierota wiejski poniewierany u krewnych, został przygarnięty przez wojsko, i praktykuje u kanonierów, ucząc się musztry i chodząc do szkoły. Życie się wojska i ludności dobrze przedstawione, a cała opowieść bez fałszywego sentymentu i naciągania, tworzy swą realną treść ciekawą i pogodną opowieść dla młodzieży.

Starowiejska - Morstinowa. Moje i twoje dzieciństwo. Książnica Atlas Lwów.

Książka jest piękna i wzruszająca, powinna ją przeczytać każda młoda, myśląca matka, jeśli chce odnaleźć i

zrozumieć duszę swego dziecka. Autorka ogląda i bada reakcje uczuciowe i rozwój umysłu u swego małego synka, po przez własne wspomnienia. Obserwacje jej są głębokie i pełne tkliwej miłości. Pochyliła się nad krokami dziecka pytając losu kędy go zaprowadzą i starając się z wielką delikatnością kierować nimi, słudzić swoją zdobytą ciężko wiedzą życiową.

Fulla Horak. Święta pani. Skład główny Michałak i Sp. Warszawa.

Niewiadomo jak na tę książkę patrzeć? Może to bajka, może to prawda? Może imaginacja zarozumiałej mistyczki, może niezwykle zdarzenie? Autorka, niewierząca, mimo że wychowanka Sacre Coeur, pewnego dnia zostaje nawiedzona przez św. Magdalene—Zofię Barańską założycielkę Zakonu, kanonizowaną w tym samym roku co Mała św. Tereska, ale nie reklamowana i nieznaną. Zaczyna się osobliwe życie Fully Horak. Obcuje ze „Świątą Mamusią“ więcej niż z żywymi ludźmi, rozmawia z nią, pisze pod dyktandem. Niebawem, za jej pośrednictwem korespon-

duje z Kardynałem Mercier, z małą Bożenną, słowem przebywa w kręgu mistycznych uczuć i zachwycen szczerą śliwa, odnajdująca odpowiedź na wszystkie wątpliwości, wysłuchania prób własnych i cudzych. Słowem krag szczęśliwości. Pewna okliłość wyrażen i dzieciństwo się z postaciami z za świata razi i czyni tę książkę trochę niesmaczną. Wydano ją w dobrej intencji pomocy ludziom znękanym życiem, otwierając im świat świętych, traktowanych poufale, po codziennemu, zwywanych w drobiazgach pospolitych i w ważnych konfliktach duchowych. Setki ludzi udaje się do Fully Horak, ona pyta św. Mamusi, albo kardynała Mercier, oni jej dyktują radę i tę transmituje pytającym. Wszystko to chwycie się na granicach pospolitości i mistycyzmu, zastosowanego praktycznie.

Dr. Orjan Olsen prof. uniwersytetu w Oslo. Podbój ziemi. Wyd. Wł. Michałak Warszawa.

Świetna książka zwłaszcza dla młodzieży starszej. Od najbardziej zamierzchłych czasów ludzie szukali dróg do coraz dalszych zdobyczy, cie-

kawość świata ciążyła na każdym żywym umyśle. Dzieje podróży i odkrywców lądów, to bajkowe przygody. Autor pouczającej książki „Podbój Ziemi“, stylem jasnym i przystępnym ukazuje nam pochody zdobywców, ograniczając się jednak tylko do starego świata; Azji i brzegów Afryki nie tykając krwawego podboju Ameryki przez Europejczyków.

Książkę zdobią liczne ilustracje, mamy rzymskie 500 lat przed Chrystusem robione, rysunki średniowieczne ludzi i zwierząt zamieszkujących nieznane kraje, bardzo ciekawe jako dokument fantazji ludzkiej, zastępującej rzeczywistość.

Tadeusz Malicki. Ludzie z Gór. Gebethner i Wolff Wyd. Warszawa.

Siedem nowel z życia góralskiej żyjącej od wieków u stóp Giewontu. Nie wyczerpane zdarzenia tej społeczności ludzi o silnej indywidualności, raz po raz nasuwają pisarzom ponętne tematy. Nikt dotąd nie przewyższył K. Tetmajera w poetyckim i epicznym ujęciu zdarzeń, a obok opowieści Orkana, to też niezapomniane obrazy. Nowele p. Malickiego mają

Najgroźniejszy wróg Niemiec

Czas może zwyciężyć bez wojny

Angielska prasa poświęca ostatnio wiele miejsca obecnej sytuacji gospodarczej Niemiec. Ocena zasobów ekonomicznych III Rzeszy nie jest dodatnia, wprost przeciwnie wszyscy autorzy zgodnie przychodzą do wniosku, że po ostatnich zaostreniach celnych i wzroście nastrojów antyniemieckich, Niemcy stoją

NA POCZĄTKU RÓWNI POCHYLEJ,

po której będą nieuchronnie staczać się w dół, jeżeli nie ulegnie zmianie obecna sytuacja.

Niemcy żądają kolonii, prą do nafty rumuńskiej, słowem pragną rozszerzyć swoją obecną „przestrzeń życiową“, aby uchronić się przed katastrofą gospodarczą. Zagadnienie to jest palące i Niemcy wiedzą, że

ZWLEKAĆ NIE MOGĄ

bo czas pracuje przeciwko nim.

W jednym z ostatnich artykułów, zamieszczonych w „The Financial News“, znajdujemy ocenę potencjału wojennego Niemiec. Wspomniany dziennik sądzi, że siły gospodarcze Niemiec w porównaniu z siłami ich ewentualnych nieprzyjaciół są w obecnej chwili większe niż będą w przy-

szłości, — chyba że polityczne lub gospodarcze granice Rzeszy ulegną dalszemu rozszerzeniu. Dlatego długotrwały okres spokoju politycznego oznacza dla Niemiec rzecz akurat przeciwną niż np. dla W. Brytanii. Obecnie Niemcy posiadają znaczne zapasy surowców, żywności i nawet — jeśli mierzyć dawną miarą — złota i dewiz. Jeżeli Niemcy mogły takie zapasy zgromadzić, pochodzi to stąd, że niemiecki bilans płatniczy wykazał w 1937 r. poważne saldo dodatnie, a po wtóre stąd, że Niemcy

ZAGARNEŁY ZAPASY ZŁOTA I DEWIZ CENTRALNYCH BANKÓW AUSTRII I CZECHO-SŁOWACJI. Z banków tych oraz z realizacji papierów i innych inwestycji kapitałowych zagranicznych Niemcy zgromadziły razem ok. 175 mln. ft. Z drugiej strony jednak, Niemcy wydawały w ubiegłym roku przeciętnie 5 mln. ft. złota i dewiz miesięcznie.

Po zaborze Czecho-Słowacji deficyt miesięczny wzrośnie, jak przypuszczają, najmniej do 8 mln. ft., o ile import pozostanie na poziomie z drugiej połowy 1938 r. Ale obecnie Niemcy potrzebują daleko więcej surow-

ców niż 6 czy 9 miesięcy temu. Po pierwsze, zbrojenia zwiększyły się; po wtóre, renowacja aparatu wytwórczego nie może być już dalej odkładana. Od dwóch lat zdolność wytwórcza zakładów

WYCZERPYWANA BYŁA DO OSTATKA,

natomiast renowacje były, o ile można, powstrzymywane. Na kolejach np. stan ten jest opłakany; to samo zresztą dotyczy technicznych urządzeń w całym w ogóle przemyśle. Należy się tedy spodziewać, że w najbliższych miesiącach podjęte będą inwestycje przemysłowe na wielką skalę. Pociągnięto za sobą oczywiście wzrost zapotrzebowania na surowce. Trzeba więc będzie albo zwiększyć import, albo sięgnąć do zapasów. Wprost importu doprowadzi z łatwością deficyt miesięczny bilansu płatniczego do 15 mln. ft., sięgnięcie zaś do zapasów ZREDUKUJE REZERWY SUROWCÓW NA WYPADEK WOJNY.

Tak więc czas pracuje przeciw Niemcom, powiada londyńskie pismo; i dlatego zainteresowane są one w skróceniu tego czasu, który jest okresem pokoju.

Flota amerykańska wystąpi w obronie kolonij holenderskich

WASZYNGTON. Część floty amerykańskiej, która ma wrócić na Ocean Spokojny, zaopatrzyła się w bazie morskiej Hampton Roads w amunicję i materiały napędowe. Statki stoją gotowe do wypłynięcia na Morze Karaibskie ku kanałowi Panamskiemu. Wyruszą one podobno we środę.

Przeprowadzenie statków przez kanał Panamski do ich stałych baz na zachodnim wybrzeżu ma nastąpić możliwie jak najszybciej. Odnosne rozkazy miał wydać osobiście prezydent Roosevelt. Dotychczas jednak nie ogłoszono oficjalnie motywów jego decyzji.

W kołach dyplomatycznych i w kołach marynarki uważają za możli-

we, że rząd związkowy chce w ten sposób zabezpieczyć się, przed możliwymi reperkusjami wojny europejskiej na Dalekim Wschodzie.

Senator demokratyczny King oświadczył wobec przedstawiciela agencji United Press, że jego zdaniem statki wojenne wysłano na Pacyfik, by były one gotowe do akcji na wypadek

zagrożenia przez Japonię Filipin lub Holenderskich Indii Wschodnich.

Inne koła polityczne wyraziły pogląd, że sytuacja na Dalekim Wschodzie, niezależnie od wojny w Chinach, które są wciąż wulkanem politycznym, musi być starannie obserwowana, ponieważ mogą się tam wyłonić nowe źródła niebezpieczeństw.

Dziś w Niemczech

„Kurjer Warszawski“ pisze. Od jednego z przyjaciół naszego pisma, który właśnie wrócił z Niemiec, otrzymujemy następujące uwagi.

Kto przebywa dłuższy czas w Niemczech, ten musi nabrać wyobrażenia, iż obywatel niemiecki pragnie dziś naprawdę pokoju. Pamiętać trzeba jednak, że w świadomości niemieckiej żyją jeszcze wspomnienia wojny i ofiar, które pograżyły tyle rodzin w żałobę.

Tym czynnikiem, który jednak przede wszystkim wytwarza w Niemczech nastrój raczej dla wojny niechętny, nie jest obawa ofiar, do których naród niemiecki jest raczej skłonny, lecz krytyczne ustosunkowanie się do gotowości bojowej Niemiec i obawa, by ofiary z życia ludzi nie były daremne.

Tak już w generacji niemieckiej

istnieją dziś dwie grupy, grupa wschodnia i zachodnia, z których pierwsza prze do dalszych postępów licząc, iż uda się je osiągnąć bez wojny, a druga przetrzeżga przed walką — tak też i społeczeństwo niemieckie jest podzielone.

Radykalne elementy wśród partii, elementy, których przedstawicielami są szef tajnej policji Himmler i minister spraw zagranicznych von Ribbentrop, prą do dalszej rozgrywki, podczas, gdy elementy bardziej umiarkowane w partii — np. H. Goering — i znaczna część społeczeństwa chce uniknąć ryzyka. Nie brak objawów, które wskazywałyby, iż kanclerz Hitler ostatnio i ostatecznie skłania się jednak dziś raczej ku temu kierunkowi umiarkowanemu. Podobno reakcja opinii światowej na zajęcie Czechosłowacji miałyby być przyczyną tego stanowiska.

Tragiczny wypadek w N. Wilejce

Przy przeprowadzaniu anteny prąd elektryczny zabił dwie osoby

Tragiczny wypadek wydarzył się wieczorem w Nowej Wilejce przy ul. Poleckiej 39. Zamieszkały pod wskazanym adresem robotnik kolejowy Jan Czerniak przy pomocy sąsiada, kaprala Mikołaja Szmítowskiego ustawił na dachu domu antenę radiową. Przy przeczucaniu drutu spadł on na

kabel elektryczny wysokiego napięcia, skutkiem czego Jan Czerniak i Mikołaj Szmítowski zostali śmiertelnie porażeni prądem.

Mimo natychmiastowej pomocy nie zdołano ich uratować. Lekarz stwierdził zgon. (c).

Rzut oka na 49 kontrtorpedowców amerykańskich, stojących w porcie kalifornijskim San Diego, gdzie po gruntownej przeróbce i modernizacji zostały włączone w jednostki bojowe Stanów Zjednoczonych.

20 rocznica wyzwolenia Wilna

W związku z przypadającą na dzień dzisiejszy 20 rocznicą Wyzwolenia Wilna, miasto już wczoraj wieczorem przybrało odświętny wygląd. Na gmachach instytucji państwowych, samorządowych i prywatnych wywieszono flagi.

Wieczorem ulicami miasta przebiegał kapstrzyk orkiestr wojskowych.

Uroczystości dzisiejsze rozpoczną się od nabożeństwa u stóp Cudownego Obrazu Matki Boskiej Ostrobramskiej.

Program obchodu:

Godz. 9 — nabożeństwo w Ostrzej Bramie.

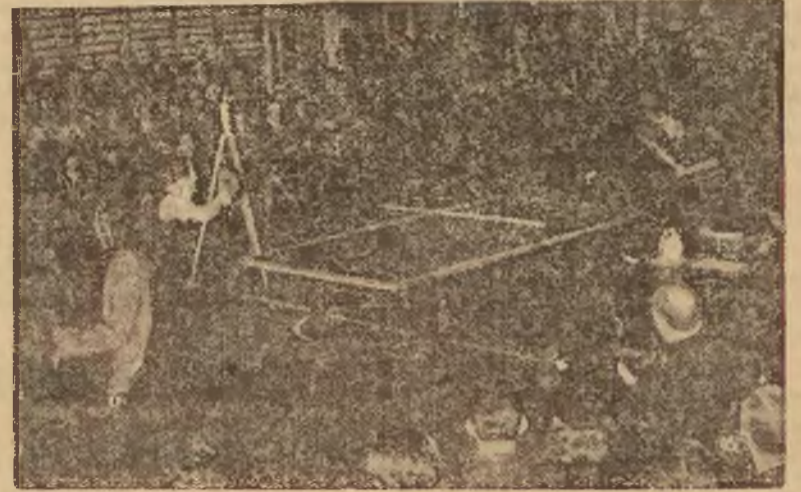
Godz. 10—12 — Składanie wieńców i wiązanek kwiecica u stóp Mauzoleum.

Godz. 12 — Uroczyste otwarcie Wystawy projektów pomnika Nar-

szadzka Piłsudskiego przy ulicy Legionowej 2 (II pawilon Targów).

Godz. 14 — Otwarcie Wystawy Prac Grupy Wileńskiej i owarzystwa Krzewienia Kultury Sztuk Plastycznych w Wilnie w nowo otwartym lokalu własnym przy ul. Orzeszkowej 11-a.

Pierwszy oficjalny występ litewskich sportowców w Polsce

W niedzielę, w sali sportowej YMCA rozegrany został mecz tenisa stołowego Warszawa — Kowno, zakończony zwycięstwem Kowna 7:2. Jest to pierwszy występ litewskich sportowców w Polsce. Na zdjęciu — moment z rozgrywek.

Obywatele!

Cała Polska śpieszy na apel Rządu, by w maksymalnej skali pokryć pożyczkę wewnętrzną na dobrojenie lotnictwa. W ciągu pierwszej doby od chwili rozpisania pożyczki wpłynęło z górą 35 milionów złotych.

Jest to prawdziwy zryw społeczeństwa świadomego sytuacji i przypadającej Polsce roli w obecnym przełomowym okresie dziejowym.

Zakupując pożyczkę dajemy jednakże dowód prawdziwie obywatelskiego stanowiska jedynie wtedy, gdy równocześnie nie zaniedbujemy innych cięższych na nas obowiązków.

Podjęmując wielki czyn, nie możemy zapominać o potrzebach dnia codziennego i o przyjętych już wcześniej na siebie zobowiązaniach. Gotowość naszą polegować się będzie w miarę usprawnienia organizacji życia państwowego i społecznego we wszelkich jego przejawach.

Jednym z przejawów, wymagającym szczególnej czujności, jest opieka nad bezrobotnym i dzieckiem. Nie tylko przysługujące bezrobotnemu i jego dziecku minimum egzystencji musi być przez społeczeństwo zapewnione, ale sama akcja pomocy musi być ponadto prowadzona tak, by objęty nią nie czuł się przedmiotem nieskoordynowanych, dobroczynnych gestów, a celowej, opartej na uszanowaniu godności człowieka zorganizowanej akcji obywatelskiej.

Akcją tą kieruje znana już społeczeństwu Pomoc Zimowa. Normalny 5-miesięczny okres wpłacania świadczeń na pomoc zimową kończy się wprawdzie w kwietniu r. b., lecz bardzo poważne kwoty nie zostały w terminie wpłacone, a wzięte w rachubę

w planie akcji muszą być uruchomione jeszcze w ciągu kwietnia i maja r. b., między innymi na akcję dożywiania 900.000 dzieci w okresie do końca roku szkolnego.

Obowiązki Pomocy Zimowej nie maleją więc, lecz przeciwnie wzrastają na niedzielnym odcinku w dostosowaniu do aktualnych potrzeb państwa i społeczeństwa.

Świadomym tych wielkich obowiązków pomocy zimowej inicjatorzy pożyczki wewnętrznej przystosowali do niej terminy wpłat ratalnych na pożyczkę, ustalając je na okres od 1 maja do 1 września, tzn. na czas, do którego winny być uiszczone wszelkie wpłaty na bieżącą akcję, a po którym rozpocznie się pomoc zimowa 1939/40 r.

Pomoc zimowa musi być więc doprowadzona do końca, postawione jej przez państwo i społeczeństwo zadania muszą być wykonane.

Zakupienie pożyczki i pokrywanie świadczeń na rzecz pomocy zimowej — to oflary zmierzające różnymi drogami do jednego celu: do potęgi państwa i siły społeczeństwa.

Obywatele! Subskrybując pożyczkę lotniczą w jak najwyższym wymiarze spełnijcie inne swe obowiązki tak, jak każdy rzetelny patriota spełnić je powinien.

Za Prezydium Ogólnopolskiego Obywatelskiego Komitetu ZPB:

- (—) M. Zyndram Kościelkowski, min. opieki społecznej; (—) K. bisk. J. Gawliński, biskup połowy WP; (—) M. Biesiecki, dyr. Funduszu Pracy; (—) A. Zaleski, prezes Banku Handlowego; (—) Gen. inż. A. Litwinowicz, wicemin. spraw wojskowych; (—) M. Dolanowski, prezes Zw. Zw. Kom. Kas. Oszczędności; (—) Z. Berbecka, przewod. Rady Głównej Rodziny Rezerwistów.

Pamiętajmy o pożyczce O. P.

Przyjazne nastroje dla emigracji żydowskiej w Ameryce Południowej

SAO PAOLO. W związku z powrotem brazylijskiego ministra spraw zagranicznych dra Osvaldo Oranio z wizyty waszyngtońskiej w kołach żydowskich wyrażają nadzieję, że wkrótce zostaną zwiększone możliwości imigracji żydowskiej do Brazylii. Dr Oranio jest zdecydowanym przeciwnikiem teorii totalistycznych i zwolennikiem większej imigracji europejskiej. W Waszyngtonie dr Oranio złożył oświadczenie, że rząd brytyjski dopuścił dotychczas imigrację 4.700 uchodźców żydowskich z Niemiec i że uczyni

wszystko, co będzie w jego mocy, w kierunku ułatwienia większej imigracji. Liczni uchodźcy żydowscy z Niemiec którzy przybyli do Brazylii w charakterze turystów, mają obecnie — jak sądzą — otrzymać możliwość zalegalizowania swego pobytu w kraju.

MONTEVIDEO. Prezydent Urugwaju generał Alfredo Baldomir poruszył na konferencji prasowej w Montevideo sprawę imigracji żydowskiej, składając przy tym następujące oświadczenie:

„Dla nas nie istnieją żadne wyjątki czy różnice w traktowaniu poszczególnych grup imigrantów. Nie uznajemy bezsensownych różnic rasowych“.

Jeszcze niedawno wprowadzono ograniczenia. Jest to zapewne pierwsza jaskółka wystąpienia prez. Roosevelta.

<p>Na zł. <input type="text"/> gr. <input type="text"/></p> <p>Imię, nazwisko i adres wplacającego:</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>Nr. rozrachunku: 1.</p>	<p>PRZEKAZ ROZRACHUNKOWY</p> <p>Na zł. <input type="text"/> gr. <input type="text"/></p> <p>złote słowami:</p> <p>_____ gr. _____</p> <p>Odbiorca:</p> <p>Kurjer Wileński</p> <p>ul. Biskupa Bandurskiego 4</p> <p>Poczta: Wilno I</p> <p>Nr. rozrachunku: 1.</p>	<p>DOWÓD NADEŚLANIA PRZEKAZU ROZRACHUNKOWEGO</p> <p>Na zł. <input type="text"/> gr. <input type="text"/></p> <p>Odbiorca</p> <p>„KURJER WILEŃSKI“</p> <p>Wilno, Biskupa Bandurskiego 4.</p> <p>Nr. rozrachunku: 1.</p>
<p>Dziś wplata</p> <p><input type="text"/></p>	<p>Nr. wpłaty _____</p> <p>(podpis przyjmującego)</p>	<p>Nr. wpłaty _____</p> <p>(podpis przyjmującego)</p>

Teatr m. NA POHULANCE

Dziś o godz. 20

BOGOBURCY

Ceny popularne

Wydział zamiejscowy Sądu Okręgowego w Postawach

14 bm. bawił w Postawach prezes Sądu Okręgowego Wileńskiego Mitna szewski. Przyjazd prezesa pozostaje w związku z utworzeniem w Postawach wydziału zamiejscowego Sądu Okręgowego. Sprawa ta, będąca od dłuższego czasu przedmiotem konferencji i pertraktacji, została już definitywnie zdecydowana. Podpisane umowy przewidują uruchomienie Sądu Okręgowego w dniu 1 października r. b. Siecią Sądu będzie pałac należący do majątku Postawy.

Nowy rozkład jazdy pociągów

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Wilnie podaje do ogólnej wiadomości, że wobec zakończenia prac nad konstrukcją nowego rozkładu jazdy ważnego od dnia 15 maja br., wszelkie prośby i wnioski dotyczące tego rozkładu, jako spóźnione, są bezprzedmiotowe i mogą być rozważane dopiero przy ustaleniu rozkładu jazdy na okres zimowy tj. od 8. 10. 1939 r.

Jednocześnie Dyrekcja zawiadamia, że Ministerstwo Komunikacji ustaliło następujące terminy składania podań i wniosków w sprawie rozkładu jazdy pociągów pasażerskich:

a) dla letniego rozkładu jazdy od 1 października do 1 grudnia;
b) dla zimowego rozkładu jazdy od 1 lipca do 1 sierpnia.

Wnioski i podania składane w czasie późniejszym nie będą rozpatrywane.

HOTEL „ST. GEORGES“
w WILNIE
Pierwszorzędny — Ceny przystępne
Telefony w pokojach

Kącik prawny

Przedawnienie

Powód dr Szymon T. wniósł powództwo przeciwko Skarbowi Państwa o 558 zł tytułem odszkodowania za zwolnienie z pracy bez wypowiedzenia, wysyłając powództwo pocztą w ostatnim dniu 6-ciomiesięcznego terminu przedawnienia powyższego roszczenia.

Sąd Okręgowy, jako druga instancja powództwo oddał. Powód od powyższego wyroku złożył kasację.

Sąd Najwyższy (orz. 6.II 1321/35) skargę kasacyjną oddalił. W uzasadnieniu orzeczenia wyjaśnił: „Przepisy Kodeksu Postępowania Cywilnego odnoszą się do postępowania przed sądami powszechnymi, nie zaś do przepisów prawa materialnego. Uprawy z art. 41 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1938 roku (D. U. R. P. Nr 35, poz. 323), zwalnia pracodawcę po upływie sześciu miesięcy od sobowiarstwa, a ustawa ta nie postanawia, że sześciomiesięczny okres perikluzji przedłuża się o czas biegu pozwu przez pocztę. W Kodeksie Postępowania Cywilnego nie ma przepisów o terminach przedawnienia roszczeń prawa prywatnego, ani o przewleczaniu skutku wniesienia pozwu, oznaczono tam tylko terminy wykonania czynności procesowych w toku sprawy i tylko do nich odnosi się przepis art. 181, § 4 KPC.

W myśl powyższych wywodów Sąd Najwyższy ogłosił tezę prawną: „Skarga o odszkodowanie za zwolnienie z pracy bez wypowiedzenia jest apóźniona, jeżeli wpłynęła do Sądu po upływie terminu sześciomiesięcznego, chociażby była wysłana pocztą w ostatnim dniu tego okresu sześciomiesięcznego”.

Wścieklizna w Wilnie

Zaostrzenie przepisów sanitarno-weterynaryjnych

Starostwo Grodzkie Wileńskie podaje do publicznej wiadomości o znacznym nasileniu wścieklizny u zwierząt na terenie m. Wilna. W ciągu ostatnich tygodni stwierdzono 15 nowych ognisk, gdzie zakażeniu uległy psy posiadające rzekomą opiekę właścicieli. U psów bezdomnych stwierdzono wściekliznę w 2 wypadkach oraz zarejestrowano 1 wypadek wścieklizny u bydła rogatego.

Przez psy wściekłe zostało pokąsanych kilkanaście osób, które musiały poddać się szczepieniom zapobiegawczym.

W związku z powyższym zostały zaostrzone przepisy sanitarno-weterynaryjne. Psy bezdomne i waleśające się (tzn. psy pokojowe nie prowadzone na smyczy, a psy podwózkowe nie będące w dzień i w nocy na uwięzi) będą chwypane o każdej porze dnia i nocy przez czyszciciela miejskiego i po upływie trzech dni zgładzane, jeżeli właściciel nie zgłosi się

po wykup psa z uzyskaniem zezwoleniem powiatowego lekarza weterynarii (tut. Starostwa).

Starostwo z naciskiem komunikuje, że wszystkich, którzy będą usiłovali utrudniać należytą pracę czyszcicielowi miejskiemu, będzie pociągalo do surowej odpowiedzialności karno-administracyjnej (4 tygodnie aresztu lub 1000 zł grzywny, wzgl. obie kary łącznie. Art. 98 ustawy z dnia 16 kwietnia 1938 r. o zmianie rozp. Prez. R. P. Dz. URP nr. 27 poz. 245).

Mając na uwadze ochronę zdrowia publicznego, Starostwo zwraca się do PT mieszkańców Wilna, aby ściśle przestrzegali wydane zarządzenie w sprawie zwalczania wścieklizny u zwierząt, a w wypadkach podejrzenia zachorowania zwierzęcia na wściekliznę zgłaszali natychmiast o powyższym w Komisariacie P. P., co ułatwi w znacznym stopniu opowona i stłumienie ogniska zarazy.

Wyniki wyborów do Rady Miejskiej w Lidzie

W wyniku wyborów do Rady Miejskiej w Lidzie, przeprowadzonych 16 bm. weszło: 13 radnych z bloku OZN

6 radnych z bloku żydowskiego i 5 radnych z bloku narodowej demokracji.

„Szwajcaria Nadstuczkańska“ promieniować będzie elektrycznością

W ogólnym planie elektryfikacji Wołynia uwzględniony został projekt budowy olbrzymiej zapory wodnej na rzece Stuczka w Hubkowie, w powiecie kostopolskim, w tak zw. „Szwajcarii Nadstuczkańskiej“.

Przewidywane spiętrzenie wody pozwoli na wybudowanie elektrowni o mocy 1,200 kw., którą obsługiwać będą

okoliczne zakłady przemysłowe, jak szlamownia waolinu w Rernance, kamieniołomy w Moczulance, papiernia w Mekwinie, oraz mające powstać w związku z tym udogodnieniem liczne tartaki i młyny. Poza tym elektrownia ta oświetlać będzie okoliczne miasteczka i wsie, w zasięgu kilku powiatów.

23 domy, 30 chlewów i 12 stodół w płomieniach

We wsi Dołbianka, pow. grodzieńskiego, 16 bm. pożar strawił na szkodę 25 gospodarzy 23 domy mieszkalne, 30 chlewów, 12 stodół oraz urzą-

dzenia i inwentarz miejscowej szkoły powszechnej. Ogólne straty wynoszą ponad 50.000 złotych. Przyczyny pożaru narazie nie ustalono.

Pomiędzy Żydami w Baranowcach

„Bund“ wzywa do bojkotu zarządu wyznaniowej gminy żydowskiej

Odbył się wiec żydowski w Baranowcach, zwolany przez organizację żydowską „Bund“ Przemawiali Dobkowski Hirsz i Worobowski Lew. Mówcy wystąpili z ostrą krytyką działalności obecnego zarządu wyznaniowej gminy żydowskiej w Baranowcach, twierdząc, że zarząd nie dba o interesy ro-

botników żydowskich i popiera tylko zamożne kupiectwo. Pod adresem prezesa gminy p. Cuklermana, Worobowski wysunął szereg zarzutów. W końcu mówcy wezwali do bojkotu obecnego zarządu i oświadczyli, że będą dążyli do nowych wyborów.

Szpital dla ryb został założony w Londynie

Określenie „zdrowy jak ryba“ mijają się z rzeczywistością. Każdy ichtiolog, a nawet każdy doświadczony rybak, wie, że ryby podlegają najmniejszym chorobom. Jak wykazały badania przeprowadzone przez rozmaitych weterynarzy, ryby chorują nawet bardzo często. Mają delikatne zdrowie. Szkoła im każda zmiana temperatury wody, w której żyją, a wręcz zabójcza działa zmiana niektórych składników chemicznych tej wody. Znaną rzeczą jest, że ryba słodkowodna nie może żyć w wodzie morskiej, a odwrot-

nie ryba morska zdycha w wodzie słodkiej. W ujściach rzek, w strefie, w której woda słodka miesza się z wodą morską, żyją ryby specjalnie do tych warunków przystosowane. Ryby zapadają na choroby nerek, kłesek i wątroby. Bardzo często cierpią na żółtych. Zdania się, że szwankują ich narządy równowagi, wówczas ryba pływa w nienormalny sposób na grzbiecie, a czasem ma drgawki przypominające ataki epileptyczne, tak zwany „ta: iec św. Wita“.

Bardzo często ryby chorują na skrzela.

Kiedy jakaś ryba, żyjąca na swobodzie, w naturalnych warunkach w morzu, zachoruje, jest beznadziejnie zgubiona. Jeżeli jej się zdarzy to w stawie przeznaczonym na hodowlę ryb, to troskliwy ichtiolog, natychmiast to dostarczy i spieszy jej z pomocą. Chora ryba zostaje izolowana, przede wszystkim dlatego, aby jej choroba, o ile jest zaraźliwa, nie udzieliła się innym rybam. Przez ważne na tym kończy się leczenie, gdyż pomimo najlepszej woli ichtiologów rozporządzają — niesłychanie małymi wiadomościami w zakresie lecznictwa ryb. Dopiero niedawno wybitny ichtiolog, a zarazem weterynarz, dr D. B. Pope poświęcił się specjalnie badaniu chorób ryb i po długich doświadczeniach i mozolnych pracach uzyskał możliwość ich skutecznego leczenia.

Niedawno dr Pope założył w Londynie szpital dla ryb. W szpitalu tym jest kilkadziesiąt basenów, w których przebywają na kuracji rozmaite gatunki ryb. Przeważnie leczenie polega na trzymania ryb w wodzie, do której domieszane są rozmaite składniki, zwalczające ich choroby. Stosuje się też metodę zastrzyków, a nawet lekarstw dawanych do wnętrza.

Zdarzają się też wypadki operacji i to pod narkozą. Dr Pope wynalazł niedawno sposób usypiania ryb na czas operacji. Sposób ten polega na wpompowywaniu, pod odpowiednim ciśnieniem do wody, w której przebywa ryba, gorącego eteru zmieszanego z powietrzem. Uśpioną rybę wyjmuje się z wody, przenosi na — stół operacyjny, a następnie odpowiednio obandażowaną specjalnymi gumowymi bandażami, umieszcza w zwykłej, odpowiedniej dla niej wodzie.

44 tysiące drzew na ulicach Warszawy

Było ich do roku 1934 tylko 24.000. Zgodnie z ustanowioną przed 5 laty zasadą młodzież szkolna dokonywuje każdej wiosny uroczystego sadzenia drzewek, rozwijając w sobie tak cenny kult przyrody. Na zdjęciu — jeden z fragmentów sadzenia drzewek przez młodzież szkolną.

Tragedia małżeńska Zona zastrzeliła pijanego męża

17 bm. w miasteczku Dworcu, pow. nowogródzkiego — rozegrała się smutna tragedia małżeńska między małżonkami Amelią i Janem Szczekarewiczami. Szczekarewicz, gdy był w stanie nietrzeźwym — co mu się bardzo często zdarzało, bił żonę. W nocy dnia 16 kwietnia powracał do domu nietrzeźwy, lecz zastał drzwi zamknięte, gdyż żona obawia-

jąc się pobicia — zamknęła się przed nim, ponieważ Szczekarewicz począł się usilnie dobijać, usiłując wyważyć drzwi, żona jego wystrzeliła z posiadanej przy sobie rewolweru, trafiając w męża. Stan rannego Szczekarewicza jest bardzo ciężki. Szczekarewiczowa została zatrzymana przez policję.

Śmierć pod pociągiem

18 bm. na szlaku Pińsk — Juchnowiec rzuciła się pod przechodzący pociąg mieszkanka miasta Pińska — Maria Ozkowska,

lat 35, ponosząc śmierć na miejscu. Zwłoki przekazano policy.

„Operacja kosmetyczna“ Rywy Bankówny Nie mogła zmienić wzrostu, więc zmieniła wiek..

Na ławie oskarżonych młoda, czarniawa panna.

— Rywa Bankówna? — pyta przewodniczący.

— Tak jest.

— Urodzona w r. 1916?

— Tak jest.

— Czemuż zmieniliście swoje lata w dowodzie osobistym?

Rywa Bankówna przed kilkoma miesiącami przybyła do Wilna. Zatrzymała się w hotelu. Akurat tej nocy policja rewidowała hotele i sprawdzając dowód osobisty Bankówny — stwierdziła, że młoda panna „odmłodziła się“ o dwa lata, przerabiając w rubryce „rok urodzenia“ cyfry: 1913 na 1915.

Odpowiadając na pytanie przewodniczącego oskarżona przytoczyła naiwne i niepozabawione swoistego humoru wyjaśnienie. Wszystkie koleżanki w jej wieku były

wyższe od niej. Jej mały wzrost był stale ta matem kpin i naigrzywań się. Nie mogąc siłą rzeczy zmienić swego wzrostu, postanowiła przynajmniej „odmłodzić się“. „Operacja kosmetyczna“ zaprowadziła Rywę na ławę oskarżonych.

Sąd uwzględnił „motyw“ fałszerstwa do kumentu i skazał Bankównę na 3 miesiące a zawieszeniem. (c).

„Przyroda budzi się do życia“..

To banalne, zużyte powiedzenie przysługuje przeżywaną właśnie przez nas porę roku, czyli wiosnie. Treść natomiast tego powiedzenia, pełna barw i soczystości, plastyki i sugestii, żyje na łamach ostatniego numeru „Ptomka“.

Artykuły, felietoniki i rysunki przenoszą nas w świat zwierząt, roślin, ptaków i owadów.

Pan J. Milewski informuje w zwięzły sposób o parkach narodowych i rezerwach w Polsce. „O wiosnie i jej pomocnikach“ pisze L. Krzemieniecka.

Słusznie zwraca „Ptomk“ uwagę na szkodnika lasów sosnowych, którym jest ćma zwana sówką choinkówką. „Ptomk“ podaje konkretne metody walki z sówką.

Sympatycznie przedstawia się transmisja „leśnego radia w dzień święta lasu“, pióra Anny Rudawcowej.

„Życie w mrówczych państwach“, „Gra w zielone“, „Nawożenie“ itd. dopełniają całości tego ciekawego numeru.

Ostatni „Ptomyczek“ stanowi pod pewnymi względami rewelację. Oto na wstępie czytamy oświadczenie Redakcji:

„Niniejszy numer „Ptomyczka“ składa się wyłącznie z listów i utworów czytelników. Rysunki również są wykonane przez dzieci. Tylko rysunki na okładce są zrobione przez dorosłych rysowników“.

A więc dzieci same napisały i zilustrowały cały numer! Trzeba przyznać że wygląda efektywnie. Tak treściowo, jak i ilustrowanie.

Szkoda tylko, że — ze względów informacyjnych — przy nazwiskach młodocianych autorek i autorów nie podano ich wieku.

Z rysunków specjalnie zastępują na wyróżnienie prace M. Mackiewiczówny, Rysia Skulskiego i Z. Białczyka.

Piszą dzieci z rozmaitych regionów kraju, oraz z innych krajów, jak np. z Estonii.

Hotel EUROPEJSKI
w WILNIE
Pierwszorzędny — Ceny przystępne
Telefony w pokojach. Winda osobowa

Prosimy o opłacenie prenumeraty za II kwartał i wyrównanie zaległości

Tytuł czasopisma: KURJER WILEŃSKI	
Adres odbiorcy czasopisma:	
Adres prenumeraty:	
Wzrost: _____	
Ciężar ciała: _____	
Data nadania: _____	
Nr. listy rozrachunkowej: _____	
Wpisal: _____	
Sprawdzał: _____	
(podpis sprawozdawczego)	

